

НЕДЕЉА 17. ПО ДУХОВИМА

Tone 7th Ep. 203(2Cor. 6:16-7:1)(Gal.2:16-20)
Gospel: Mk. 37 (8:34-9:1) 62(15:21-28)

*Today our Church celebrates:
Данас наша Црква прославља:
Oct. 4TH 2020- Sep. 21ST 2020*

The Holy Apostle Codratus (Quadratus)

One of the Seventy, he was a disciple of the Great Apostles. He preached the Gospel in Athens, and was at first bishop in Athens after St Publius, and then in the city of Magnesia. He was very learned in the secular disciplines and rich with the grace of the Holy Spirit. His biographer says of him: "He was as a morning star among clouds", the clouds being the darkness of Hellenic paganism, lacking the light of devotion, and the holy Apostle Codratus shone to them - the Hellenes - as a great light, illumining the darkness, casting down the foul sacrifices and destroying demonic temples by his prayers. But darkness always hates the light, and the pagans hated holy Codratus. They first stoned him, as the Jews had earlier stoned St Stephen, and then imprisoned him, leaving him without bread until his holy soul left his body and entered into the Kingdom of Christ his God. St Codratus wrote a

defence of Christianity and gave it to the Emperor Hadrian. This defence acted so strongly upon the pagan Emperor that he decreed that Christians should not be persecuted without especial cause. Holy Codratus suffered in about 130. He was buried in Magnesia, the place of his passion.

Задушнице (Михољске - Субота 10. Октобар)

Четири пута годишње, увек суботом. Црква је установила посебне дане кад се сећамо наших драгих покојника и обилазимо њихове гробове. Задушнице су увек у суботом, јер је то и иначе, у току читаве године, дан кад се сећамо преминулих. Тог дана у цркви се служи заупокојена литургија на којој се читају имена упокојених православних хришћана. Ако желите да дате имена за проскомидију дођите нешто раније, пре почетка литургије и имена предајте помоћнику свештеника који ће их унети у олтар.

Жито нас симболично подсећа на Христове речи да зрно тек кад умре род доноси, и то не у земном мраку, него у светлости сунца. Жито је символ смртног тела и бесмртне душе у светлости Царства небеског.

Црно вино, којим свештеник прелива жито, означава Божје милосрђе којим се залечују ране греха.

Свећа је символ светлости Христове. Он је рекао: „Ја сам светлост свету.“ Та светлост треба да нас подсети на светлост којом Христос обасјава душе преминулих. Свећа је малена жртва Богу, који се за нас жртвовао. **После литургије у цркви се служи парастос** на коме се читају имена упокојених православних хришћана, која смо припремили, и на крају вином прелива жито. После парастоса се иде до гробова покојника. Тамо се пале свеће и уређују се гробови. Можете прочитати молитву за упокојене:

Угледајмо се на Милана

Неколико пута недељно, последњих месеци док смо под надзором од вируса корона, брат **Милан Кеџман** (по његовим речима) јер га то задовољава психички и физички, долази на наше имање и проводи по сат времена уређујући га. Хвала Милане, Слика говори све! Нека драги Господ благослови Вас и Вашу породицу!

Савет за размишљање:

Самоубиство је смртни грех и пркос Духу Светоме, који живот даје. Самоубиство је утолико страшнији грех од убиства, што грех убиства човек може још и покајати, док за грех самоубиства нема покајања. Ево два случаја превелике невоље, у којима би малодушни извршили самоубиство, а у којима су се свети Божји људи показали јунаци. Св. Евстатије једнога дана нађе се у оваквом положају: на једној обали реке беше оставио једнога сина, док је другога пренео на другу обалу и вратио се да и онога сина пренесе. Дошавши до средине реке он погледа на једну обалу и виде, како лав ухвати једнога сина његовог и однесе; погледа на другу обалу и виде, како вук зграби другог његовог сина и однесе. Малодушан би се у таквом случају загнурио у воду и учинио крај своме животу. Евстатије, испуњен тугом, не изврши самоубиство него с надом на Бога проживе 15 година као најамник. И дочека овај стрпљиви човек да види опет своја два сина. Тако Бог награди веру његову и трпљење. – Св. Иларион као младић би приморан да се потурчи. Но савест га поче љуто мучити, и он не имаше нигде мира. Поврати се у веру хришћанску, покаљуђери се, предаде тело своје великом посту и сваком тешком подвигу. Но мир душевни не поврати му се. Малодушан и малOVERAN би извршио самоубиство. Но Иларион изабра несравњено бољи пут. Оде у Цариград са својим духовним оцем, Висарионом, и не само јавно исповеди веру Христову у султановом двору него посаветова и Баш агу, да иде у Русију и крсти се. После поруга и мучења овај храбри младић би посечен. И Бог га прослави и на небу и на земљи. Његове свете мошти и до дана данашњег чудодејствују. А где је слава самоубица? где мошти њихове?

Молитва за упокојене

Помени, Госпoде, оце и браћу, мајке и сестре наше уснуле у нади на васкрсење у живот вечни, и све упокојене у побожности и вери, и опрости им свако сагрешење, хотимично и нехотимично, што сагрешеше речју, или делом, или мишљу. Усели их у места светла, у места свежине, у места одмора, одакле одбеже свака мука, жалост и уздисање где гледање Лица Твога весели све од века свете Твоје. Даруј им Царство Твоје и учешће у неисказаним и вечним Твојим добрима, и наслађивање у Твом бесконачном и блаженом животу. Јер си Ти живот, и васкрсење и покој уснулих слугу Твојих, Христe, Боже наш, и Теби славу узносимо са беспочетним Твојим Оцем и Пресветим, и Благим, и животворним Твојим Духом, сада и увек и у векове векова. Амин.